

Slika dr. Augusta Pollmanna

Anton Koželj, cebelarstvo@kozelj.info, in prof. dr. Andrej Šalehar, andrej.salehar@bf.uni-lj.si

Dr. Augustu Pollmannu (1813–1898), docentu za čebelarstvo na Univerzi v Bonnu, je z njegovimi opisi kranjske čebele v letih 1875 in 1879 uspelo, da je kranjska čebela vpisana v sistematiko medonosnih čebel. To potrjuje tudi njeno veljavno znanstveno ime *Apis mellifera carnica*, Pollmann 1879.

Dolgo smo iskali njegovo sliko. Tudi na Univerzi v Bonnu je nimajo. Povsem po naključju pa je bila odkrita v knjigi J. P. Beslerja: *Geschichte der Bienenzucht, Ein Beitrag zur Kulturgeschichte*, Ludwigsburg 1885, ki jo je kupil g. Anton Koželj. Pred poglavjem Biografije (str. 241) so v knjigi upodobitve in seznam 109 mož, zaslužnih za čebelarstvo. Med njimi sta zapisana dva slovenska čebelarja: baron

Rotschütz in Mihael Ambrožič. Pod številko 77 je upodobljen dr. August Pollmann.

V Pollmannovih opisih kranjske čebele je tudi znameniti zapis: »Najlepše kranjske čebele pošilja Rotschütz«, to pa nesporno dokazuje, da je kranjska čebela iz zdajšnje Slovenije oz. iz nekdanje Kranjske. ■

Dr. August Pollmann

Obdelava: Foto Travnik

DOGODKI IN OBVESTILA

Zanimivo in prijetno sodelovanje čebelarjev z likovniki

Turistično društvo Loški Potok je poleti 2012 pripravilo že 9. likovno kolonijo, tokrat z naslovom Cvetje in čebele. Likovne kolonije se je udeležilo 33 ljubiteljskih umetnikov. Ga. Blanka Bartol iz Turističnega društva je vsem udeležencem pokazala fotografije čebeljakov v Loškem Potoku, čebelarji Anton Primožič, Karol Debeljak in Anton Marinčič pa so jim predstavili svoje delo. Čebelar Stane Rener iz Turnš pri Domžalah je za likovnike pripravil izjemno projekcijo fotografij, potem pa jih je g. Primožič povabil še na ogled svojega čebelnjaka. Likovniki so bili navdušeni, saj so dobili sicer redko priložnost vpregleda v notranjost čebelnjaka. Druženje čebelarjev

in likovnikov je bilo zanimivo in zelo prijetno. Plod tega srečanja so ustvarjena likovna dela – slike, kipi, fotografije, vitraž in mandale. Vsa so bila razstavljena na razstavi v Loškem Potoku in na kateri so sodelovali tudi potoški čebelarji.

Helena Ruparčič
Polončič

Foto: Helena Ruparčič Polončič

Tradicionalna strokovna ekskurzija

V soboto, 25. 8. 2012, smo se zbrali člani ČD Lukovica in ČD Mengeš, ki nadaljujejo tradicijo dolgoletnega sodelovanja na področju čebelarstva. To vključuje tudi vsakoletno strokovno ekskurzijo. Letošnji organizator ČD Mengeš nas je tokrat popeljal na zelo zanimivo ekskurzijo po Prekmurju. Naš osrednji cilj je bil obisk čebelarstva Kavaš. Vodi ga čebelarka Milena Kavaš, ki nas je vse očarala s svojo energijo in znanjem. Čebelarstvo Kavaš sodi med večja čebelarstva v Sloveniji, svoje proizvode pa uspešno prodaja tudi zunaj naših meja. Kavaševi so tudi lastniki gostišča, v katerem so nas pogostili.

Naš drugi postanek je bil v Dobrovniku, kjer smo si ob strokovnem vodstvu ogledali čudovita tropska vrtova. Utrujeni od vročine in vlage smo po novo zalogo energije odšli na Bukovniško jezero, ki nam je s svojimi energijskimi točkami pomagalo, da smo se znova veseli odpravili na pot. Navdušeni nad lepotami Lendavskih gorci smo se ustavili še na kmetiji »Hiša vina« Cuk. Napočil je čas za zaslužen kosilo, po katerem smo čebelarji poskrbeli za prijetno druženje in izmenjavo vtisov. Po prijetni vožnji smo se domov vrnili zadovoljni, polni vtisov in seveda tudi malce utrujeni.

Mag. Trajče Nikoloski

ar v rabljenih plastenkah
pijače. Svetel med je

nedograjeno palačo. Moj
nil, da bo to poletna rezir
razlog za obisk pa je bila
l, ki si je vtepla v glavo,
za napredek čebelarstva
še zelo ohranjena. Zato

italie (na sliki s hčerko)
le in znanje o njih
ovala od svojega očeta.
ščino se je naučila v
Fianarantsoa. Tam je
vala osnovno šolo v
u Don Boska, ki ga vodi
ska misijonarka Marjeta
vič, doma iz Razkrižja.

a Antananarivo pripeljati
panjev z zažičenimi sat-
ni bilo doma, zato naju
ljal v notranjost nedogra-
i sobi pokazal panje. Ko
oučeval domačine, kako
da bo to on sam. In ko
a svoje čebele, je dejal,
ro obvlada teorijo. Samo
la in kar hitro odšla. Med
dal, naj se temu, kar sem
ij na državni šoli učijo na
i znajo po francosko reči
sur«.

a misel. Če bi bil mlajši
osti, kakor jih imam zdaj,
a kašno leto ali dve in v
ustanovil sodobno šolo
vse moči usmeril v to, da
Sloveniji, omilim uničujoč
rda pa se bo našel kdo
nesto mene. ■

